

Taina Haahti

AKTIVISTI

Mara Nuutinen -rikosromaani



**CRIME
TIME**

Taina Haahti

AKTIVISTI

Rikosromaani

Mara Nuutinen IV

**CRIME
TIME**



Ensimmäinen painos.

© 2025 Taina Haahti
Kannen ulkoasu Jussi Jääskeläinen
Sisuksen ulkoasu Tom Backström
Taitto Noora Ohvo

ISBN 978-952-850-411-5

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät kysymykset: tuotevastuu@docendo.fi

Living is Easy with Eyes Closed.

John Lennon

(Strawberry Fields Forever)

*I can calculate the motion of heavenly bodies
but not the madness of people.*

Isaac Newton

*(Pystyn laskemaan taivaankappaleiden liik-
keet mutta en ihmisten hulluutta.)*

On messujen päätösilta ja hotellin yhteydessä toimiva klubi ääriään myöten täynnä. Janna puikkelehtii ihmispaljoudessa paljettitopissa ja kymmenen sentin koroissa. Vastaa hymyillen tuttujen kasvojen tervehdyksiin, milloin oikealle, milloin vasemmalle. Mitä laajempi verkosto, sitä parempi – hän tuntee pintapuolisesti jo monia vaikutusvaltaisia henkilöitä Dohassa.

Qatarilainen messujärjestäjä kutsui hänet maahan, maksoi sosiaalisen median lisenssin hänen puolestaan ja loppu on historiaa, hän tapaa lisätä kuulijoilleen. Reilun vuoden ikäistä historiaa. Kaiken ajalta sitä ennen hän on melkein onnistunut pyyhkimään muististaan.

Valot välkehtivät, juomat kuohuvat, hammasrivit hohtavat ja bisnesväki syventää aiemmin päivällä solmittuja kontakteja. Juhlinta ympäröi Jannan, tai Janinen, kuten hänen nimensä nykyisin kuuluu. Hän valitsi sen muutettuaan Qatariin ja se tuntui heti omalta, ehkä siksi että hänen toinen nimensä on Niina. Instagramissa @janineNWRK. NWRK niin kuin networking.

Doha valikoitui hänen uuden elämänsä tukikohdaksi sattumalta. Hän työskenteli Suomessa tapahtuma-alalla, teki vähän kaikkea – markkinointia, myynninedistämistä, toimi muutamaa otteeseen jopa matkaoppaana, ja piti matkailuaiheista blogia ja Instagram-tiliä. Kun qatarilainen firma lähestyi häntä, hän oli siltä seisomalta valmis pakkaamaan

laukkunsa ja jättämään kaiken taakseen. ”Kaikki” tarkoitti alkuvillista yksiötä Hämeentiellä, kitisevien asiakkaiden tyynyttelyä ja satunnaisia tapaamisia parin naisystävän kanssa, jotka hän olisi jo aikaa sitten vaihtanut toisiin, jos parempia olisi ollut tarjolla. Isosiskostaan hän tapasi kuulla vain silloin kun tämä tarvitsi lapsenvahtia tai jotakuta, jolle purkaa murheitaan teini-ikäisten lasten kiireisenä äitinä. Deittailun Janna lopetti todettuaan, ettei jaksaisi enää baaritiskillä yhdenkään hipsterin, biohakkerin tai elämäntapaluuserin kaikitietävää tilitystä maailman olemuksesta.

Menneisyys mahtui näpsästi kahteen matkalaukkuun. Nyt hän elelee Janinena West Bayssä Dohassa varsin mukavassa kalustetussa kaksiossa syvänsininen Persianlahti silmiensä edessä. Silloin tällöin iskevään koti-ikävään tepsii somepostaus kotiparvekkeelta, talon uima-altaalta tai läheiseltä rantaklubilta. On ihmeellistä, miten elvyttävältä muiden kateus joka kerta tuntuu. Kuin voitelsi sieluaan mirhamilla.

Influensserina hän postailee edustavia kuvia. Tarinoita, kuten hän kutsuu niitä. Kaupungista ja itsestään. Se kuuluu messujärjestäjän kanssa solmittuun sopimukseen. Markkinointiviestintää, sitähan somevaikuttaminen on. Kauniita kuvia Dohasta, valkoisista rannoista ja sykehdyttävistä pilvenpiirtäjästä. Potentiaalisten yritysasiakkaiden ja messukävijöiden vakuuttamista siististä ja modernista kaupungista kehittyneessä maassa. Ei koskaan mitään kielteistä. Somelisenssin ehdot sanelevat luvallisen alueen. Jos joku seuraajista huomauttaa jotain sananvapaudesta tai maan itsevaltaisesta hallitsijasta, sen ystävällisistä suhteista Venäjään tai Lähi-idän terroristijärjestöihin, Janine poistaa kommentin. Sitkeimmät hän blokkaa. Kasvotusten hän muistuttaa tuttavilleen, että Isoa-Britanniaakin muuten hallitsee

monarkki.

Eipä silti. Hän tietää varjopuolista, vierastyöläisten ja naisten asemasta, joissa molemmissa olisi koko lailla kohennettavaa. Mutta missä maassa ei olisi ongelmia? Sitä paitsi häneen suhtaudutaan Dohassa arvostaen, vaikka hän onkin nainen. Kohteliasta heraseuraa on tarjolla kellon ympäri. Eikä Janine ole hullumman näköinen: tyylikäs, hoikka, pitkähäkö ja ikäisekseen heleäihoinen. Hän yrittää sysätä mielestään lähestyvänsä neljääkymmentä.

Kun hän lähtee Qatarin auringonpaahteeseen kuvaamaan, hän pukeutuu peittävästi estääkseen ihoaan vanhenemasta ja riisuu ylimääräiset vaateparret vasta kuvauspaikalla. Hän käyttää huiveja ja pitkiä halatteja, toisinaan myös kuvissa. On saanut tarinoistaan myönteistä palautetta paikallisilta yhteistyökumppaneilta, joita messujärjestäjän lisäksi on jo muitakin. Enää kuukausiin hänen ei ole itse tarvinnut maksaa kosmetiikasta eikä asusteista. Hän on ellei onnellinen niin joka tapauksessa onnekas, mistä hän muistaa muistuttaa itseään päivittäin.

Hän käy kuntosalilla ja aloittaa päivänsä joogalla.

Pujotellessaan seisoskelevien ryhmien välistä Janine erottaa englantia, arabiaa, ranskaa ja saksaa. Hän nyökkää hymyillen sinne tänne.

Hänellä on hyvä kielipää. Varsinkin puhutut kielet ja aksentit hän omaksuu hämmästyttävän nopeasti, eikä häntä useinkaan arvata suomalaiseksi, vaikka aurinko saakin hänen pähkinäruskeat hiuksensa kimmeltämään kultaisina. Tavallisin veikkaus on hollantilainen. Toisinaan häntä luullaan tanskalaiseksi. Hän ei välitä aina korjata erehdystä – mitä hänen kansalaisuudellaan on tekemistä minkään kanssa? Hän on rakentanut itsestään oman kotimaansa ja kansalaisuutensa. Hän on kotoisin Janna Niinasta.

Iltajuhliin tulisi aiemmin päivällä pidetyn konferenssin osallistujia, varmasti väkeä myös pohjoismaista, luultavasti Suomestakin. Siksi hän varmaan sai kutsun.

– Hei, hienoa nähdä sinut täällä! Liittyisitkö seuraamme? Janine havahtuu kosketukseen paljaassa olkavarressaan.

Hän kääntyy ja tunnistaa länsimaisittain pukeutuneen liikemiehen, kaikki Dohassa tuntevat tämän. Hän on törmännyt sulavakäytöksiseen mieheen eri yhteyksissä ja imarreltu huomiosta. Totta kai hän liittyisi niin vaikutusvaltaisen miehen seurueeseen, keitä nämä olisivatkin. Hetkinen... Ei kai mies ajattele hänen tarjoavan jonkinlaista escort-palvelua? Viihdytystä asiakkaille. Hän on pari kertaa joutunut kiusalliseen tilanteeseen, sillä osa arabeista pitää kaikkia Dohaan, ja varsinkin Dubaihin, päätyneitä länsimaisia naisia huvittelun ja seikkailunhaluisina, valmiina mihin vain – miksi he muuten olisivat päätyneet niin tyystin vieraaseen kulttuuriin, jossa paikallisten naisten elämää rajoittavat monet säännöt ja uskomukset.

No, arvio ei ole täysin väärä, Janine ajattelee, mutta jotkut asettavat riman muita korkeammalle. Hän katsoo lukeutuvansa niihin.

Mies huomaa hänen epäröintinsä.

– No worries, tämä naurahtaa. – Kaikki on täysin kunniallista. Itse asiassa olen seurannut työskentelyäsi ja vaikuttanut tuloksista. Mitä sanoisit, jos ryhtyisimme yhteistyöhön? Miltä PR-tehtävät yhtiöissäni kuulostaisivat?

Mies laskee kätensä kevyesti Janinen ristiselälle ohjatessaan tätä ihmisryhmien välistä. Janine tuntee kämmenen lämmön biletopin ja housunvyötärön väliin jäävällä paljaalla iholla. Hän osti housut varta vasten konferenssin päätösiltaa varten

ja maksoi niistä enemmän kuin mihin hänellä oikeastaan olisi ollut varaa. Ne ovat hienointa silkkiä ja niiden leveät lahkeet lehahtelevat hänen säärtensä ympärillä kuin perhosensiivet. Korkea vyötärö myötäilee vartaloa – tiukkana muttei liian. Sponsorin lahjoittaman läpikuultavan, hopeisen huivin hän on solminut lantioilleen niin, että sen liepeet hulmuavat viitana hänen astellessaan. Hiukset hän on kihartanut ja ehostanut kasvonsa huolella. Hän on opiskellut kauneudenhoitoa ja pukeutumista. Kuvia pystyy muokkaamaan nykyteknologialla mielin määrin, mutta hän haluaa näyttää hyvältä myös virtuaalimaailman ulkopuolella, kovassa todellisuudessa, joka juuri sillä hetkellä tuntuu hänestä unenomaiselta.

Mies johdattaa häntä kohti koristeellisten seinien rajamaa nurkkausta. Hiukan muusta klubista erillään se luo vaikutelman erityisyydestä, jota tarjoilijat varjelevat ohjaamalla ulkopuoliset kunnioittavan välimatkan päähän. VIP, Janine ajattelee ja tuntee sydämensä sykähtävän. Vähäinen kohtelias nyökkäys heidän suuntaansa ja he liittyvät nurkauksen seurueeseen. Muutama nousee seisomaan heidän saapuessaan. Mies esittelee Janinen muille; hänet itsensä kaikki näyttävät jo tuntevan.

Janine hymyilee seurueen jäsenille yhteisesti ja jokaiselle erikseen ja istuutuu matalaan viininpunaiseen nojatuoliin. Sohvilla, pöydissä, tuoleissa ja valaisimissa toistuvat kullan, mustan ja tummanpunaiset sävyt. Valaistus on hämyisä.

Seuraavassa hetkessä häneltä tiedustellaan, mitä hän haluaa juoda. – Espressomartini, hän vastaa. Hän haluaa pysyä virkeänä ja pitää ajatuksensa kirkkaina.

Heidän tulonsa keskeytti käynnissä olleen keskustelun ja sitä viritellään uudelleen. Janinea pyydetään kertomaan

*oma näkemyksensä Dohasta kansainvälisenä bisneskeskukse-
na. Hän ymmärtää, mitä häneltä odotetaan. Korostaessaan
Dohan vahvuuksia ja kuvaillessaan innoittavaa, kulttuurisesti
rikasta toimintaympäristöä hän pääsee katsomaan tarkemmin
seurueen jäseniä. Neljä miestä ja kaksi naista. Hän muistaa
tavanneensa toisen naisista jossain aiemmin. Myös viereisellä
sohvalla istuva mies vaikuttaa jotenkin tutulta. Janine miettii,
missä on nähnyt heidät. Hämärä valaistus häiritsee muisti-
kuvia. Onko hänet kutsuttu heidän vuokseen?*

*Paikallisten tuntema liikemies ojentaa hänelle espresso-
martinin ja Janine suo hänelle kiitokseksi kauneimman hy-
mynsä. Hän pinnistää saadakseen kadonneet nimet mieleensä
ja maistaa drinkkiä toivoen kofeiinin palauttavan muistinsa.*

*Kesäkuun kuudennen aamuna aurinko nousee Dohassa kel-
lo 4:42. Korkea tornitalo, jossa Janine asuu, sijaitsee West Bays-
sä Persianlahden rannalla. Se on laadukas ja sen ylläpito
moitteetonta. Siivoojat käyvät kaksi kertaa viikossa, aloittavat työ-
päivänsä seitsemältä yleisistä tiloista. Elegantin sisääntuloaulan,
käytävien, neuvottelutilojen ja kuntosalin lisäksi asukkaiden
käytössä on viehättävä allasalue. Uima-altaiden puhdistamisesta
ja huollosta vastaa siivousfirmassa kahden intialaisen ohella
Kathmandussa insinöörikoulutuksen saanut nepalilainen. Kuten
aina hän aloittaa porealtaasta ja jatkaa mekaanisesti työtään
etenemällä kylmävesialtaisiin ja suihkuihin ja lähestyy lopuk-
si fosforinsinistä uima-allasta. Ajatuksiinsa solahtaneena hän ei
ensin käsitä näkemäänsä.*

Allas ei ole tyhjä.

*Hän tietää, että hiekkamyrskyjen jäljiltä altaat on puh-
distettava perusteellisesti. Hiekka vaurioittaa myös pump-*

pujen ja suodattimien koneistoja, mutta tässä ei nyt ole kysymys hiekasta. Miten voisikaan olla, kun vähään aikaan ei ole esiintynyt hiekkamyrskyjäkään, mutta niin selkeästi nepalilainen insinööri, Rama nimeltään, ei sillä hetkellä kykene ajattelemaan. Kun hän lopulta käsittää hulmahtelewan hahmon ihmiseksi, päälle päätteeksi kuolleeksi ihmiseksi, hän alkaa voida huonosti. Hän ei ajattele surkean lopun kokenutta vainajaa vaan sitä, mitä kaikkea ruumiin löytämisestä seuraisi hänelle itselleen. Nepalilaisen vierastyöläisen kohdalla ”kaikki” tarkoittaa vain ja ainoastaan vaikeuksia.

Naisen vartalo kuultaa housujen ohuen kankaan läpi. Labheet soljuvat meduusamaisesti allaspumpun virtauksessa, hiusten viuhka levittäytyy kohti pintaa. Vyötäröstä ylöspäin ruumista verhoaa niukka, lähes olematon vaateparsi. Se välkehtii aamuauringossa.

Kuollut puolialaston ulkomaalainen nainen seksuaalisuhteita tiukasti valvovassa maassa oli paha juttu. Kun vainajan verestä lisäksi löytyi alkoholia ja metyleenidioksimetamfetamiinia eli ekstaasina tunnettua bilehuumetta, paikallisten viranomaisten ahdinko saavutti poliittiset mittasuhteet. Alkoholin käyttö oli sallittua vain turistialueilla henkilöllisyystodistusta vastaan. Maassa jossa monet mielialalääkkeetkin kuuluivat kiellettyjen listalle, huumeisiin sekaantumisesta, olipa kyseessä ulkomaalainen tai paikallinen, annettiin kovia rangaistuksia ja jopa kuolemantuomioita.

Hukkuneella oli myös kontakteja sekä paikallisiin että ulkomaisiin bisnespiireihin. Onnettoman tapauksen pelättiin herättävän ansaitsematonta huomiota. Oli todella valitettavaa, että vainaja sattui olemaan Qatarissa yleisesti ja Dohaa

erityisesti lobbaava vaikuttaja. Tapaus päätettiin vaieta pois päiväjärjestyksestä. Mutta kuten aina, virallisen tiedottamisen kitsaus lietsoi huhuja. Spekulaatiot itsemurhasta, onnettomuudesta ja rikoksesta tihkuivat sensuurin seulan läpi.

Kuolinsyynksi ilmoitettiin tukehtuminen hukkumalla. Ei mainintaa päihhteistä. Ei sanaakaan vähäpukeisuudesta. Huhut ja juorut nujerrettiin vetoamalla vainajan yksityisyyteen ja omaisten toiveisiin.

Janinena tunnetun influensserin Janna Niina Hurskaisen tomumaja avattiin, tutkittiin pikaisesti ja kursittiin kiinni, minkä jälkeen ruumis pakattiin sinkkiarkkuun ja lähetettiin lentokoneen ruumassa sinne, mistä se reilua vuotta aiemmin oli koko lailla eloisampana saapunut Qatariin.

Suomeen, Helsinki-Vantaan lentokentälle. Tällä kertaa rahti-terminaaliin.

OSA 1

Suomi, pääkaupunkiseutu

1. luku

Elämä suti paikallaan. Neljä vuotta niljakkaita talousrikollisia ja Keravan karaokebaareja. R-juna jatkoi matkaa Järvenpäähän, Mara Nuutinen sukelsi maanpinnalle aseman alikulkutunnelista. Oliko hän tympääntynyt? Oli.

Hän selasi puhelintaan. Ei kovinkaan toiveikkaana. Kuin etsisi marsilaisia, Mara ajatteli silmätessään vierasta somevirtaa. Sen jälkeen, kun hän oli mennyt ilmiantamaan pomonsa korruptiosta, nuoruuden aikaiset kaverit olivat kaikonneet, samoin kihlattu. Freelancerin elämä oli tuonut mukanaan Peltosen Jussin, mutta nyt oli Peltsiboystakin aika jättänyt. Rauha suurisieluiselle miehelle.

Ensimmäinen vuosi KRP:ssä vei Maran *Yuen Wong Chops Engraver* -puodin takahuoneeseen Hongkongiin, missä hän oli kohdannut Daniel Meierin. Meier toimitti hänelle todisteet Wu Li Shengin johtamasta kansainvälisestä rikollisorganisaatiosta ja lupasi sitten kutsua hänet *Struggle for Brighter Future* -kansalaisjärjestön Sveitsin toimiston avajaisiin. Sen jälkeen Meierista ei ollut kuulunut, eikä

järjestö edelleenkin toiminut Sveitsissä, Mara oli moneen kertaan googlettanut.

Meier oli lähettänyt tiedot rikollisesta jätebisneksestä myös *The Guardianin* toimittajalle.

Artikkelin ilmestymisen jälkeen Mara oli yrittänyt löytää tietoja Wu Li Shengin kohtalosta, mutta netti oli vaiennut siitä niin kuin se oli aiemmin vaiennut Wun asemasta Kiinan johdon lähipiirissä. Aivan kuin miestä ei olisi koskaan ollutkaan. Ja sitten se päätti vaieta myös Daniel Meierista.

Ainoana osumana molemmista tarjottiin *The Guardianin* artikkelia. Ja kun aikaa kului lisää, ei enää sitäkään.

Mara tunsu roikkuvansa todellisuuden rapautuvalla reunalla menneisyyden kadotessa alta. Ihmiset luottivat hakupalveluihin. Ei kannattaisi. Juuri netti rapautti todellisuuden.

Hän kävi hakemassa Prismasta lohtueinekset illaksi ja perussetin aamiaiseksi ja jatkoi loivasti nousevaa kävelykatua kohti kerrostaloa, joka oli rakennettu 2000-luvun alussa Tuusulantien ja Sibeliuksentien risteykseen. Astellessaan hän ajatteli koiraansa Hansia ja sen uskollisuutta. *Eläimet ovat luotettavampia kuin ihmiset, algoritmien manipuloimasta netistä puhumattakaan.* Sitten hän kaivoi jälleen kännykän taskustaan kuin vakuuttuakseen päinvastaisesta ja huomasi numeron Signal-apin ylänurkassa.

Se oli ykkönen. Yksi viesti, vaihtoehtoja kaksi: se olisi joko hänen siskoltaan Krisseltä tai Signal-palvelulta. Krisen kehotuksesta Mara oli ylipäättään ladannut apin puheli-meensa. Krisse ei luottanut viestipalveluihin. Hän uskoi niiden kaikkien jahtaavan pikkutarkkoja tietoja omasta

yksityiselämästään. *Telegram ja Signal ovat ainoat vähän luotettavammat. Mutta Telegramia ei voi ajatella enää sen jälkeen, kun ne idiootit hyökkäsivät Ukrainaan.*

Krisse sai sen kuulostamaan siltä kuin hyökkäyksen takana olisi Telegramin henkilöstö.

Jos Krisse oli jo aiemminkin suhtautunut maailmaan suurella epäluuloisuudella, Venäjän sota Ukrainassa sai hänet täysin sekaisin. Hän myi rivitaloasuntonsa Tiira-saarentiellä ja muutti muutaman korttelin päähän uuteen, muurilla eristettyyn kerrostaloon. Taloon oli asennettu kaikki turva-alan herkut, jotka älyteknologialla oli tarjota. Ihmisten elämää vaanivalla älyteknologialla, Maran teki mieli huomauttaa sisarelleen – mutta ilmeisesti siinä kohdin turvallisuus meni Krissellä yksityisyyden edelle.

Ukrainan sota ja teknologiafirmojen kasvava valta oli saanut Krissen suuttumaan myös Elon Muskille. Hän oli vaihtanut Teslansa sähkö-Audiin, jota nyt seisotti turvassa pahalta maailmalta parkkihallissa uuden talonsa kellarikerroksessa.

Lounas täällä sunnuntaina yhdeltä, ok?

Mara tarkisti, että viesti tosiaan oli Krisseltä. Ettei hänelle olisi mystisesti ilmaantunut jostain toista Signal-kontaktia tai viestipalvelu olisi halunnut sitouttaa passiivista asiakastaan lounaalla.

Tarkistaminen kävi nopeasti. Viesti oli apin ainoalta pal-lukalta. Hailakanpunaisessa ympyrässä näkyi kirjain K.

Mara naputteli: *Lounas? Serious?*

Krisse ei tehnyt ruokaa, hän teki avuttomuudesta taidetta. Oli ihmeellistä, miten niin vaatimattomiin oloihin syntyneestä henkilöstä oli sukeutunut niin totaalisen katuepäuskottava.

TAIVAS HELVETIN HINNALLA?

Mikä yhdistää salamurhaajaa pakenevaa kapkaupunkilaisen lakitoimiston asiantuntijaa, Dohassa hukkunutta suomalaista influenssaria ja kongolaisen kylän kuollutta päämiestä? Ei mikään, mikäli se tapauksiin liittyvistä häikäilemättömistä taustavoimista on kiinni.

KRP:ssä tarkastajana työskentelevä Mara Nuutinen kuulee sisareltaan hämärissä olosuhteissa hukkuneesta naisesta. Selvitellessään epävirallisesti kuoleman taustoja hän päätyy keskelle kuuminta kansainvälistä valtapeliä: taistelua kriittisistä mineraaleista ja maapallon herruudesta.

Korruption ja vallanhimon hallitsemassa maailmassa on vaarallista pitää silmät auki.
Ja kuolettavaa sulkea ne.



9 789528 504115

ISBN 978-952-850-411-5

KL 84.2

www.docendo.fi

Kansi: Jussi Jääskeläinen